

ԿԱՅԾԻԴ ԱՌՋԵԻ(*)

ԱՐԱՐԱՅԻ ՔԱՋՆՐՈՒ ՅԻՇԱՑԱԿԻՆ

Անիւններու բովէն հանուած ճէ՛ք բեկոր,
 Ո՞վ բերաւ քեզ դասարան,
 Բաժնեղով մեծ այն երազէն փառաւոր՝
 Որ ողողեց Արարան...:

Կը սիրեմ քո՛ւ ապրումիդ փառքը վսեմ՝
 Որ փոսէն մուր բերիւ դուն,
 Դէմքերն անուշ եւ աչքերը ժպտաղէմ՝
 Զոր նայեցան քեզ հեռուն...:

Զէ՛նք առեղծուած, ա՛սեցինք քեզ դարերով՝
 Նախընտրած միշտ գերութիւն,
 Բայց զիջումն այդ՝ բերաւ մեզի արեան ծով...
 Երգերու տեղ ... նորնդին:

Նշեմքի սեւ կոչումքին մէջ փառայել՝
 Զոր սարքեցին մեր վրայ,
 Ի՞նչ հեզմութեամբ՝ տեսար մեք վէրքը անեղ՝
 Ու նայեցաւ ... Արարաւ:

(*) Հայ քլամաւորներու անխնի՝ Արարայէն երուսաղէմ փոխադրութեան առթիւ, յիշատակի համար՝ հեղինակէն վերցուած գնդակ մը:

Վերջին անգամ՝ երբ հեղ առաւ մէջն ափին,
Ինչ մրմնջեց հերոսն այն...
Որո՞ւ անունն տուաւ, աչքը՝ մութ ամպին՝
Հառաչանով մը ունայն...:

Տեսա՞ր արդեօք, որոտմը գրահին՝
Լեռն ի վեր ցից զահալէծ,
Հո՛ն ուր մահը՝ ձեռքերուն մէջ գերանդին,
Կը շնչէր քոյն ու վրէժ...:

Ինկա՛ն, ինկա՛ն, բռնիներ հոն գիտակից՝
Ըմպած «բաժակը լեղի»...
Կեանքն էանայ՝ մթութեան մէջ խուսազին՝
Բանալու նոր մէկ ուղի...:

Մտազա՛լար բարձունքի ծառ՝ Սուրբ զրդաք,
Անպարտելի անուններ,
Միսէն, հողէն, ժամանակէն անսայթաք՝
Լոյսերու մէջ անսուրբ...:

Ո՛վ չպայքած վրէժ անգոր երէկուան,
Այսօր՝ մասունք ... յիշատակ:
Ապրէ՛ ընդմիշտ, դարձած անմար ասրուսան՝
Հոգիներուն անխորհակ...:

Հուրն անքեղուած՝ պահէ կուրծքիդ մէջ ամուր.
Այն դողին հետ անպատում,
Որ տուաւ հեղ՝ Սիրքը կսկիծ աւ մրմուռ,
Հերոսն անուշ ու սրտում...: